

Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje... Jezus

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego radując się z poczęcia Jezusa w łonie Maryi, za sprawą Ducha Świętego, chcemy spojrzeć z wiarą na tajemnicę życia.



Przychodzimy dzisiaj do Matki Bożej, aby zapytać Ją o dobrą postawę wobec życia ludzkiego. Zwiastowanie uczy nas, że Bóg często zaskakuje Swoim działaniem. Maryja zostaje zaskoczona Bożą propozycją. Również nam może zdarzyć się takie działanie Boże, obdarowani dzieckiem przyzwalamy na te niezwykle posunięcia Pana Boga. Dzieje się to zawsze w atmosferze wiary, Maryja zgadzając się na macierzyństwo uznaje, że Bóg jest Panem wszystkich ludzi, przyjmuje Jego plany. Tą postawą wyraża także przekonanie, że tylko Bóg jest suwerennym, niezależnym Panem życia. Poczęcie Dziecka w Jej łonie widzi jako Jego święte działanie, wobec którego człowiek może się tylko ukorzyć. Każdy z nas może dzisiaj dać wyraz swojej radości, że Bóg jest hojnym Dawcą życia, podejmując decyzję Duchowej Adopcji. Deklarując, że chcemy ofiarnie przez dziewięć miesięcy wspomagać nieznanym nam z imienia rodziców i nieznanym nam dzieckiem, stajemy trochę jakby w sytuacji Matki Bożej, która pyta Anioła „jakże się to stanie?” (Łk 1,34). Akt Duchowej Adopcji podobny jest do odpowiedzi Maryi: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa” (Łk 1,38).

Z Dziełem Duchowej Adopcji zetknęłam się jeszcze w szkole średniej. Za natchnieniem Bożym postanowiłam włączyć się w to Dzieło, nie do końca uświadamiając sobie wtedy ważność tej decyzji. Młoda osoba, zaledwie kilkunastoletnia podejmująca codzienną modlitwę, to bynajmniej dziwny „przypadek”. Niełatwo jest sobie uświadomić, że oto teraz, nie będąc w małżeństwie, staję się rodzicem dziecka. Bogu jedynie wiadomego dziecka. Regularna modlitwa w intencji dziecka wzmocniła moją więź z Bogiem, pozwoliła przetrwać wiele pokus. Kilka lat później,

tuż przed ślubem podjęłam drugą Adopcję, podobnie jak za pierwszym razem stało się to za natchnieniem Bożym. W trakcie modlitwy otrzymałam propozycję poprowadzenia poradni małżeńsko – rodzinnej. Ja młoda mężatka miałam doradzać narzeczonemu i małżonkom w ich kłopotach. Modlitwa pomogła mi podjąć to zadanie, które dało mi wiele satysfakcji, Bóg prowadził mnie ku czynnej postawie obrony życia poczętego. W poradni wiele razy pomogłam przyszłym rodzicom podjąć dobrą decyzję, przyjęcia dziecka z miłością. Wreszcie trzecią adopcję podjęłam, kiedy oczekiwaliśmy naszego pierwszego dziecka. Radość wkrótce przerodziła się w smutek ponieważ straciliśmy nasze maleństwo w czwartym miesiącu ciąży. Wtedy to zrozumiałam jak ogromną siłę ma modlitwa za dzieci nienarodzone. Moje trzy maleństwa orędowny za mną u Boga, czułam to wręcz namacalnie. Smutek szybko przerodził się w przyjęcie woli Boga, otrzymałam również wiele siły do zmagania o dziecko. Potrzebowałam jej mnóstwo ponieważ kolejne dzieciątko również oręduje za nami w niebie. Dopiero trzecia ciąża zakończyła się urodzeniem synka. Wierzę, że gdyby nie ta modlitwa, ponawiana wiele razy, nie miałabym tylu sił, aby przezwyciężać trudności związane z macierzyństwem. Dzisiaj mamy ośmioro dzieci, troje z duchowej adopcji, troje u Boga w niebie, własnego syna i córkę z adopcji prawnej. Spora z nas rodzinka, szczęśliwa, ufająca Bogu, nieustannie powierzająca się Jego Opatrzności.



Jak więc podjąć Duchową Adopcję? Trzeba spełnić trzy warunki:

1. Należy przez dziewięć miesięcy odmawiać specjalną modlitwę codzienną. Otrzymuje ją każdy na blankiecie przyrzeczenia w trakcie składania uroczystych zobowiązań wspólnych czy indywidualnych w czasie Mszy św.
2. Trzeba przez dziewięć miesięcy rozważać jedną tajemnicę różańca św.
3. Powinno się też spełniać dobrowolnie przyrzeczone praktyki religijne.

Istotą Duchowej Adopcji jest ochrona życia poczętego, daru samego Boga. Jest ona również dziękczynieniem za własne życie, a zarazem dopełnieniem daru rodzicielstwa dla tych, którzy nie mogą mieć własnych dzieci. Stanowi też szansę przebłagania dla tych, którzy popełnili aborcję, bądź w jakimś stopniu w niej współuczestniczyli. Modlitwa Duchowej Adopcji jednoczy człowieka z Bogiem i chroni przed złem. Poprzez modlitwę w obronie dziecka poczętego oddajemy się w pełni Bogu nie licząc na własne siły i na osobiste zwycięstwo, lecz na pomoc z ręki najlepszego Ojca, który może swoją nadprzyrodzoną mocą dokonać przemiany serc.

□ □ □ (*Violeta*)